

Kjærlighed, idet den beriggennem vil have et let Middel til at lempe sig efter den kongerigste Lovgivning, der er den ubekjendt, og hvis Beskæmmelser derfor i et eller andet Punkt kunde overrumple den Enkelte. Med Hensyn til Slutningen af denne Paragraph have vi tilladt os at foreslaae en enkelt Ændring, der gaaer ud paa at stille det sikkrere, at vi ikke have villet røre ved tredie Mands Stilling, ligeoverfor de Ægtepagter, der maatte være oprettede i Tiden forud for denne Lovs Ikrafttræden, medens vi have meent, at kongerigste Grundsætninger med Hensyn til dette Forhold maatte indtræde, forsaavidt Trediemand efter dette Tidspunkt træder i retligt Forhold til Ægtefællerne. — Ændringsforslaget under Nr. 5 er fremgaaet af den samme Anstuelse som det lignende Forslag til § 4. Dgsaa i denne Henseende kan det utvivlsomt antages, at Befolkningen, som ikke er nøie kjendt med de nye Forhold, vil sætte særlig Priis paa endnu i nogle Aar at have Leilighed til at lempe deres Formuesforhold og Familieinteresser efter den nye Lovgivning. — Hvad § 6 angaaer, er der under Nr. 7 stillet en ubetydelig Ændring, idet vi have troet at burde foreslaae indsat „Landeieendomme“ istedetfor „samtlige faste Eiendomme paa Landet“, fordi det sidstnævnte Udtryk er noget for vidt og kan indbefatte Eiendomme, som hverken den kongerigste eller den slesvigste Lovgivning have havt for Sie. — § 7 angaaer et særdeles vigtigt Forhold, nemlig den Maade, hvorpaa man, med behørig Slaansel af velerhvervede Rettigheder, skal gjøre det muligt at komme fra det hidtil gjældende Pantebogsstem over til det kongerigste. Dette sidste er, som bekjendt, bygget paa Realsolier, som hos os spille en særdeles stor Rolle, medens det Omvendte hidtil har været Tilfældet i Hertugdømmet Slesvig, hvor man har havt Personalsolier. De forskjellige Afdelinger, hvori Paragraphen falder, vise, hvilke de tinglige Rettigheder ere, hvorom der er Spørgsmaal, og til hvilke Regjeringen har villet tage særligt Hensyn. Vore Forslag gaae nu ligeledes ud paa at slaae fast, at man allevegne i Lovudkastet kun har de Virkninger, der falde efter den Tid, Loven træder i Kraft, for Sie, hvorved man altsaa sikkrer Trediemands Ret med

Hensyn til, hvad der er steet før denne Tid. I det tredie Afsnit i denne Paragraph, hvor der er Tale om de protocollerede Pantsettelsler, af Alt, hvad Debitorer eie og eiende vorder, er der først givet en Regel med Hensyn til de faste Eiendomme, og dernæst med Hensyn til Løssøre, og i den sidste Henseende gives der en Regel, om hvilken det vistnok maa siges, at det er af allerhøieste Vigtighed, at Befolkningen er tilbørlig opmærksom derpaa. Den siger nemlig, at Retsskriverne, saasnart der for de paa gjældende Districter indrettes nye Panteregistre, ved et Proclama med Aars og Dags Varjel skulle indkalde de Pantefordringer, som hidrøre fra protocollerede Pantsettelsler af Alt, hvad Debitorerne eie og eiende vorder; men det er en Regel, der hidtil har været gjældende i Hertugdømmet Slesvig, at intet Proclama har nogen som helst Virkning ligeoverfor protocollerede Fordringer eller Krav, og det er altsaa af største Betydning, at Befolkningen dernede er tilbørligt opmærksom paa, at den Forandring, hvorom der her er Tale, berører et Forhold af en eiendommelig Bestaaffenhed, hvormed Befolkningen har været ubekjendt. Jeg har troet det rigtigt særligt at henlede Opmærksomheden herpaa. Med Hensyn til det fjerde Afsnit af samme Paragraph har Udvalget efter Forhandling med Regjeringen foreslaaet, at den første Passus i dette Afsnit omændres. Jeg er under Mødet bleven gjort opmærksom paa, at der ved Redactionen af dette Forslag er indløbet en Ucorrecthed, som gjør det nødvendigt at stille et Ændringsforslag til 3die Behandling for at fjerne den, men da den er af mindre Betydning, skal jeg ikke opholde mig nærmere derved. — Jeg beder undskyldte, at jeg har glemt at anføre, at Udvalget i Overensstemmelse med Regjeringen har stillet Forslag til, at der imellem Paragrapherne 6 og 7 skal indskydes en ny Paragraph, som iøvrigt kun gaaer ud paa at give Regler for et Tilfælde, der muligen kunde komme til at foreligge. I Udcastets Motiver er det ganske vist antydet, hvorledes Regjeringen tænker at ordne det Forhold, og der søies til, at Regjeringen har Haab om at muligen samtlige kongelige Fæstesteder ville være gaaede over til Selveieendomme, inden Loven træder i Kraft; men da